

Let's Twist Again... învârte-te din nou !

De Eva Grosz

Vera Lowy, 1940.08.22, Salonta, la vârsta de 11 ani

A fost deportată la Auschwitz la vârsta de 14 ani. A supraviețuit.

A murit de cancer, cu câțiva ani în urmă.

Fotografia este sub formă de carte poștală.

Pe spatele ei, ea scrie-

"Draga nagyapamnak es kedves Zsuzsikamnak, sok sok szeretettel

1940 Salonta Aug.22

Verajuktol"

Generațiile de după marile războaie sunt dornice de viață.

Se pare că marile traume aduc după sine dorința de a trăi din plin .

Atunci. Imediat după

Atunci, nu e timp de lamentări, nici de depresiune.

Sunt multe de recuperat. O tinerețe. O viață.

O pâine .

Nu, nu metaforic. Pâine, cât mai mare .
Una și încă una și încă ..., să te asiguri că nu vei rămâne fără pâine.
Ani în șir depozitezi pâine în plus de nevoile tale.
Nici o singură dată să nu mai rămâi fără pâine.
Pâine ! Apăapă ...!!!!

.....
După Dictatul de La Viena din August 1940, Nord-Vestul Transilvaniei a trecut sub jurisdicția Ungariei.
În 3 Mai 1944 a început concentrarea evreilor din Transilvania în ghetouri.
Lista a cuprins mai mult de 300.000 de evrei. Din ghetouri evreii au fost trimiși în lagăre de exterminare.

.....
Vera, verișoara mea, avea 14 ani, când a fost trimisă la Auschwitz.
Nenorocul ei era că trăia în Salonta.
Nu avea mamă. Mama ei se îndepărtase de familie sau a fost îndepărtată.
Nu știu. E o altă poveste...
Era crescută de tatăl ei și sprijinită material de bunicul nostru comun, care în acel timp trăia în Timișoara.
Vera a trecut în Auschwitz de prima selecție, care se făcea imediat după sosire.
Ajungând în fața Doctorului Mengele, "Îngerul Morții", a fost întrebată câți ani are.
Știa că trebuie să mintă. A răspuns cu curaj: 17 .
Era bine dezvoltată. Era frumoasă. El a crezut-o .
Mengele a ridicat mâna și a îndreptat-o spre DREAPTA .
DREAPTA, adică spre VIAȚĂ, pentru moment, cel puțin....

.....
A supraviețuit. Nu povestea.
Odată am întrebat-o: "Cum era Mengele ?"
A răspuns calmă:" Frumos".

.....
În 1945, Vera s-a întors din Auschwitz .
Bunicul a vrut să-i facă o bucurie și i-a cumpărat o rochie din lână curată.
De culoare gri deschis spre albastru .
Când i-a dat-o, Vera a început să plângă.
Vreau roșu, nu gri !! Nu vreau să văd gri !!!!!
Bunicul s-a dus și i-a schimbat rochia cu una de o culoare vie .

Probabil șocul este atât de puternic, încât reacțiile vin mai târziu.

Odată cu vârsta și cu depozitarea amintirilor.

Dar atunci, imediat după război, oamenii voiau să trăiască, să învețe, să iubească.

Să danseze!!!!

Let's Twist Again

.....învârte-te încă o dată! Începe viața din nou !

Let's Twist Again !

<http://www.youtube.com/watch?v=MggQSpSGU8>